

Kamaszkorom verselő vidéke

[2011. április]

De jó, hogy nem kell verset írni,
elég ha szólítani, hívni
a múlhatatlan nevű falvakat
s már jönnek is, már versbe állnak:

SZATMÁRHEGY PÁLFALVA AMAC
HIRIP HOMORÓD OMBÓD

Aztán a másik költemény:

SZÍNÉRVÁRALJA HANDAL
SIKÁRLÓ ILOBA

S innen már kavicshajításnyira
a világ közepe,
ahol nem adja erdónél alább
a szelíd gesztenye,
ahol zöldnél zöldebb a zöld,
ahol az alma bévül is piros,
ahol a Zazar úgy szalad,
csempészve víz a víz alatt
homokszemekbe csukott aranyat,
ahol a Ferenczy család
úgy vert tanyát,
fénycölöpökre épített
hódító iskolát,
ahol a toronyban a csókák
s a piacon a népek
tersánszkyul beszélnek,
ahol a ligetben az ágak
mint az ő hosszú karjai úgy szállnak,
megáldva minden kapualjban háló
kocsma-búvó szegényt,
hát szólítsuk, hát hívjuk az
egyszavú költeményt,
hogy élénk álljon isten földre küldött
kék homlokú, derengő arcú lánya:

NAGYBÁNYA

Kategoria: Talált vers

Denumire autor: Zelk Zoltán

Látó Szépirodalmi Folyóirat